

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones Miscellanæ

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio CVIII. Argumentum. Explicatur, quid sit Virtus Heroica? Quotuplex? Quæ sint requisita Heroicitatis? Quibus signis cognoscatur Heroica Virtus? Quos pariat effectus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94626](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94626)

Pirul. Silas erit, capitul. Si egressus, cap. Si quis domum, & cap. fin. de Injur. & damn. dato. In quibus text. decilum est, inadvertentiam, & imperitiam non excusare à refarcitione damnum inadvertenter, vel ex ignorantia datorum.

8 Neque refert, quod Confessarius non sit obligatus prospicere bonis creditorum, sed tantum conscientiae poenitentis, & ejus salutis. Nam respondetur, distinguendo; non est obligatus bonis creditorum prospicere principaliter, & per se primo? conceditur. Consequenter, & per se secundo? Negatur. Quandoquidem omnis Judex debet cavere, ne in ulte quis laedat aliquem vel directe, vel indirecte. Confessarius est Judex, & exercet jurisdictionem; ideo si peccat in officio velex malitia, vel ex ignorantia, peccat, contra justitiam; & tenetur ad restitutionem, si damnum resultet alicui ex officio non bene exercito, & imputet sibi, cum scriptum sit: *Nullus petat fieri Judex, neque judicium exerceat, nisi virtute irrumperet valeat in iniquitates, Eccl. 7.*

Idcirco tenendum, & dicendum est, Confessarium indoctum teneri ad restitutionem, non solum quando per errorem deobligavit poenitentem à restitutione; sed etiam quando ex ignorantia, vel inadvertentia omisit obligare illum, ut restitueret: neque posse seipsum liberare ob onere isto, nisi cognita sua ignorantia, moneat poenitentem, ut restituat; ut pluribus firmat Eminentiss. Cardin. de Lauræa dict. *disput. 21. art. 4. per totum*; cujus opinionem antiquitus tenuerunt Petr. Navarr. *lib. 3. cap. 4. num. 125.* Martin Navarr. *cap. 17. num. 22.* Medina, Rosella. Angel. Salon. Clavis Regia, & alii citati à Bonacina d. *punct. 11. num. 15.*

DECISIO CVIII.

ARGUMENTUM.

Explicatur, Quid sit Virtus Heroica? Quotuplex? Quae sint requisita Heroicitatis? Quibus signis cognoscatur Heroica Virtus? Quos pariat effectus?

SUMMARIUM.

1. Heroes unde dicti?
2. Heroica Virtus quanam sit?
3. Quotuplex?
4. Virtutis Heroicae sex requisita.
5. Pagani, & infideles non habent virtutes Heroicas.
6. Virtutes à natura non insunt.
7. Finis supernaturalis requiritur in Virtute Heroica.
8. Heroica Virtus debet esse supra modum ordinatum.
9. Principia duo, quibus homo movetur ad operandum.
10. Virtus omnis est cum labore.
11. Signa cognoscendi virtutes Heroicas quanam sint?
12. Passionum totalis quietatio an detur in hac vita?
13. Mortificatio passionum necessaria ad Heroicitatem.
14. Heroicae Virtutis effectus quinam sint?
15. Virtus etsi Heroica non facit hominem impeccabilem.

PAUCA scripserunt studiosi Cleri nostri ad hanc Decisionem, forsan ob defectum librorum, de ejus materia tractantium: ideo relicta videtur resolutio casus mihi Compilatori.

1 Ut breviter satisfaciam, scire oportet, Heroes ita appellari quasi Aevres ex *Isid. lib. 8. Etymol. cap. ult.* quia Gentiles hominibus stre-

nuis, & benemeritis, assignabant post mortem habitaculum in aere quasi Semideis, id est Deo inferioribus, sed conditione aliorum hominum superioribus. S. August. *lib. 2. de Civit. Dei cap. 14. lib. 7. cap. 6. & lib. 10. cap. 21.* ubi Lud. Vives in *Comment.* Et quia aerem dedicaverant Junoni. Cic. *lib. 2. de Natur. Deor.* propterea Heram vocabant: Laurentius in *Amalth. Onomast. Verb. Hera*, & ejus primus filius denominatus fuit Heros, Calepin. in *eod. Verb. Heros*, ideo praedicti egregii homines Heroes sunt vocati. At relictis fabulis, in Religione Catholica neque Scriptura, neque Sancti Patres antiqui Heroum nomine praecellentes Christianos dicitur; forsan, ne viderentur Gentilium commenta approbare: sed Scholastici illud usurparunt ex Sententia Aristot. *lib. 3. cap. 12.* ad denotandam excellentiam, quae in exercitio virtutum homines supra alios extollit, & Deo similes reddit; ut eruditè advertit Eminentiss. Cardin. de Lauræa *rom. 2. de Virtutib. in genere disp. 32. art. 1. 2. & 3.*

Itaque Heroica Virtus à diversis diversè descripta invenitur. Quod sit Eminentia quadam actus ex habitu Charitatis, ejusque gradus intenso, à quo operationes potentiarum nostrarum ex imperio voluntatis habent, ut ita dirigantur ad eminentissimum finem supernaturalem, ut illum de proximo attingant, voluit Scachus de Noris, & signis sanctitatis *sect. 2. cap. 4. pag. 44.* Breviori methodo Heroicitatem esse illam Virtutem, quae excellentissimo modo naturam excedit, ad Dei similitudinem accedit, & est quodammodo divina; scripsit Lezana *rom. 3. Sac. Theol. tract. 4. tit. 4. disp. 4. quast. 11. pag. 407.* Aliis verbis Jacob. Pignatellus *rom. 4. Consult. 7. num. 10.* ait, quod Virtus Heroica sit illa pura, & desecata, ut absque ullo defectu cupiditatis operetur supra conditionem humanam naturam, cum perfecto dominio passionum. Verum his, & aliis descriptionibus Heroicitatis relictis, quas ponunt Piccolomin. in *Philosophia Moral. in tit. De Virtute Heroica grad. 6. cap. 5.* Emanuel Thesaur. *lib. 19. cap. 1.* Et Castellin. de *Certitud. glor. Sanct. cap. 4. sect. 2. append. 1. num. 3.* illa ceteris clarior, & doctior est notanda, quam ponit Eminent. Card. de Lauræa in suo eruditissimo tractatu de *Virtute Heroica dict. disput. 32. num. 27.* Videlicet. Heroicitas Christiana est illa Virtutis gradus, perfectio, seu fulgor, & excellentia, quae facit, ut homo circa materiam illius virtutis supra communem aliorum hominum operandi modum operetur, & in hoc sit, & appareat similis Deo.

Duplex est Virtus Heroica. Una, quae praecedit habitum, & Altera, quae procedit ab habitu. Prima est illa, quae elicitur ab eo, qui nondum exercitium habet illius Virtutis; ut si Neophytus in Fide ita excellenter credat, ut eam confitendo occidatur, vel quis in primo conflictu pudicitiae exponat se morti, & eam subeat. Secunda est illa, quae ut plurimum generatur ex frequentatione actuum ejusdem virtutis; & idcirco dicitur habitus moralis, quia more, & assuetudine est genitus. Aristot. *2. Ethic. cap. 1.* Eminentiss. Cardin. de Lauræa *d. disput. 32. num. 26. & num. 56.*

Sex autem sunt Requisite Heroicae virtutis Christianae, quae facit hominem similem Deo, juxta illud *Matth. 5. Estote perfecti, sicut Pater vester*

caelestis perfectus est, & Luc. 6. Estote misericordes, sicut Pater vester caelestis misericors est; & ad Ephes. 5. 1. Estote imitatores Dei, sicut filii charissimi, & ambulante in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem, & hostiam Deo in odorem suavitatis, nam ut infra notabimus, unus ex effectibus Virtutis Heroicæ est facere hominem similem Deo, & Redemptori nostro JESU CHRISTO. Igitur requisita sunt. 1. Ut operatio virtuosa sit hominis fidelis; quia Pagani, & Hæretici non possunt Christo assimilari; nam Hebr. 11. Sine fide impossibile est placere Deo. 2. Ut sit in materia virtutis: quia res mala, vel indifferens, aut merè naturalis, ut fortitudo, Nimrod, aut Gigantum, non potest ascendere ad Heroicitatem, quæ est qualitas, fulgor, & excellentia competens soli virtuti. Virtutes autem à natura nobis non insunt. Aristot. 2. Ethic. 1. 3. Ut sit ob finem supernaturalem, qui proprius est Religionis Christianæ, ad differentiam Gentilium, & Philosophorum, qui tendunt in finem naturalem; & ideo non possunt assimilari Deo, qui omnia propter semetipsum operatur. Prov. 16. 4. 4. Ut fiat dicta actio virtuosa supra communem naturæ modum; alias omnes actiones virtuosæ essent Heroicæ, quod falsum esset asserere: hinc in Sacra Scriptura commendantur tanquam Heroicæ virtutes, quæ fuerunt supra modum ordinarium; ut obedientia Abraham in sacrificando Isaac. Genes. 22. Pudicitia Joseph. Genes. 39. Fortitudo Eleazar primi. 1. Macc. 6. & Religio, ac legis observantia Eleazar secundi. 2. Macc. 6. ac Apostolorum virtutes in Act. Apost. & in Gestis Sanctorum. 5. Ut sit ex Dei dono, instinctu, seu impulsu Divino; nam, ut docet S. Thom. 1. 2. quæst. 68. art. 1. in corp. ad fin. & in resp. ad prim. homo habet duplex principium suorum motuum: Unum internum, & est ratio; alterum externum, & est Deus, qui ad duplicis generis opera concurrat cum homine; quædam sunt naturalis ordinis, quædam supernaturalis; & in hoc genere supernaturalium, quædam sunt communia, quædam superiora; pro primis sufficiunt auxilia communia: pro secundis necessaria sunt dona, per quæ homo proportionatur ad recipiendam Dei motionem, seu impulsu, & instinctum; & qui tale donum, seu instinctum recipiunt, non egent ratiocinio humano, quia moventur à meliori principio, id est dono consilii, & instinctu Dei; & sic actio Heroica ex dono Dei ejusque instinctu, & impulsu Divino procedit, ac propterea omnes Viri Sancti operati sunt Heroicas virtutes ex speciali impulsu, instinctu, & dono Spiritus Sancti. 6. Debet esse cum abnegatione seu explicita, seu implicita operantis; quia omnis virtus est cum labore: Virtutem (namque) posuere Dii sudore parandam. Et eo magis Virtutem Heroicam; juxta illud Matth. 16. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat Crucem suam & sequatur me.

Porro opus est signis exterioribus ad cognoscendas Heroicas Virtutes Christianas; cum enim sint habitus incorporei, insensibiles, ac supernaturales, nequeunt immediatè per seipsos, & intuitivè cognosci, nisi ab Angelis, & ab anima separata; quare cognoscendi sunt per externas actiones, in quas influunt, saltem imperativè tanquam ab effectu; siquidem scriptum est, Matth. 7. Ex fructibus eorum cognoscetis eos. Igitur quia Heroicitas facit hominem similem Christo, & Christus caruit fomite, & ha-

buit passiones purgatas, sanctas, & in nullo refractarias, nonnulli dixerunt, signum cognoscendi Heroicitatem esse totalem, ac perfectam purgationem passionum, ita ut quiescant omnino, neque inordinatè moveantur. Sed hoc non est verum; quia non datur talis quies in Viatore nisi ex Dei specialissimo dono; nam, ut decidit Concil. Trident. Sess. 5. in Decret. de pec. orig. concupiscentia in Baptismo non auferitur, sed relinquitur ad agonem, & de seipso testatur Apostolus ad Rom. 7. v. 23. Video aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meæ; & plures Sancti eximie virtutis fomitem carnis sentiebant, & asperimis poenitentibus reprimebant, ut S. Benedictus, S. Franciscus, & alii. Ideò ad cognoscendam Heroicitatem Christianæ Virtutis signa exteriora sunt: 1. Mortificatio magna passionum, ut vix, aut leviter insurgant: juxta illud ad Rom. 8. 36. Quia propter te mortificamur tota die, & ad Coloss. 3. 5. Mortificate membra vestra, quæ sunt super terram. 2. Operari supra communem naturæ modum ex fine supernaturali expedite, promptè, & delectabiliter; & propterea ibant Apostoli gaudentes à conspectu Concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine JESU contumeliam pati. Et 3. ut operatio procedat non ex humano ratiocinio, sed ex impulsu Divino, & dono particulari Spiritus Sancti, ut demonstrat Jacob. Pignatellus tom. 2. Consult. 9. usque ad Consult. 20. & probat Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disput. 32. art. 6. & art. 9. usque ad art. 17. ubi tractat de propriis donis Spiritus Sancti, quibus quælibet Virtus tam Theologalis, quam Cardinalis ac Moralis ascendit ad gradum Heroicitatis.

Effectus Christianæ Heroicitatis sunt tres. Unus, ut in habente virtutem Heroicam sint omnes Theologales saltem in gradu communi, non etiam Cardinales, nisi virtualiter, seu in preparatione, ac dispositione animi. Alter, ut Heros Christianus vivat in timore, & tremore, & cum maxima sui ipsius humilitate, ne decidat à gratia, & perseverantiam perdat; nulla enim Virtus quamvis Heroica reddit hominem impeccabilem, ut ex autoritate Sacre Scripturæ, SS. Conciliorum SS. Patrum, ac exemplis plurimis piè, ac eruditè demonstrat Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disput. 32. art. ult. Tertius effectus est, ut faciat Heroem Christianum similem Redemptori Nostro JESU CHRISTO. Schacchus de Not. & sign. sanct. sect. 2. cap. 4. Lezana d. tom. 3. Theol. tract. 4. disput. 4. quæst. 11. Christophorus Sylvestran. in 4. sent. sect. 4. Tarquin. Galut. in lib. 4. Moral. cap. 3. quæst. 2. & prælibatus Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disput. 32. art. 3. 4. & seqq.

DECISIO CIX.

ARGUMENTUM.

Referuntur motiva, quibus Parochi, & personæ Ecclesiasticæ tenentur exercere Officia Divina cum Tonsura, Veste talari, decenti supellectili Sacra, & servare Silentium in Choro, & Attentionem internam, & externam.

SUMMARIUM.

1. Tonsura & Clericalis appellatione quid veniat?
2. Coma clericis prohibita.